

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

מנחות-שתי הלחם		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בשלמא למאן דאמר צפון ודרום - שפיר, אלא למאן דאמר, מזרח ומערב, מכדי שלחן כמה משוך מן הכותל? שתי אמות ומחצה ואמה ידידה, ושתי אמות ומחצה דביני ביני ואמה, ושתי אמות ומחצה דביני ביני ואמה ידידה, אישתכח דקאכיל שולחן פלגא דאמתא בדרום										◊	צט.
מי סברת שלחן דמשה בהדיהו הוה יתיב? לא, דמידלי ליה ומנח ליה ומיתתי להו לדידהו פורתא, כתלמיד היושב לפני רבו.										!	צט.
עשרה שלחנות עשה שלמה, ולא היו מסדרין אלא על של משה, שנאמר: ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב.	ת"ר:									■	צט.
עשר מנורות עשה שלמה, ולא היו מדליקין אלא בשל משה, שנא': מנורת הזהב ונרותיה לבער בערב.										■	צט.
על כולם היו מסדרין, שנאמר: את השולחנות ועליהם לחם הפנים, ובכולן היו מדליקין, שנאמר: את המנורות ונרותיהם לבער כמשפט לפני הדביר זהב סגור.	רבי אלעזר בן שמוע:									◊	צט.
לא היו מסדרין אלא על של משה, אלא מה אני מקיים ואת השלחנות אשר עליהם לחם הפנים זהב? אלו שלשה שלחנות שהיו במקדש, שנים שהיו באולם מבפנים לפתח הבית, אחד של כסף ואחד של זהב, על של כסף נותן לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביציאתו, שמעלין בקודש ולא מורידין, אחד של זהב בפנים שעליו לחם הפנים תמיד.	רבי יוסי ברבי יהודה:									◊	צט.
ומנא לן דאין מורידין?										⌘	צט.
דאמר קרא: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו.	רבי:									!	צט.
ומנלן דמעלין?										⌘	צט.
דאמר קרא: את מחותות החטאים האלה בנפשותם ועשו אותם רקועי פחים ציפוי למזבח כי הקריבום לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל, בתחילה תשישי מזבח ועכשיו גופו של מזבח.	רבי אחא בר יעקב:									!	צט.
אשר שברת ושמתם בארון - תני רב יוסף: מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון מכאן, לתלמיד חכם ששכח תלמודו מחמת אונסו, שאין נוהגין בו מנהג ביוון.	[רב יוסף]									■	צט.
(סימ"ן: ביט"ל ס"ה ושכ"ח)											צט.
פעמים שביטולה של תורה זהו יסודה, דכתיב: אשר שברת - אמר לו הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	ריש לקיש:									■	צט.
תלמיד חכם שסרח - אין מבזין אותו בפרהסיא, שנאמר: וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסוה כלילה.	ואמר ריש לקיש:									■	צט:
כל המשכח דבר אחד מתלמודו עובר בלאו, שנאמר: השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים	ואמר ריש לקיש:									■	צט:
וכדר' אבין אמר ר' אילעא										■	צט:
כל מקום שנאמר השמר פן - ואל - אינו אלא לא תעשה.	דאמר רבי אבין אמר ר' אילעא:									■	צט:
השמר ופן שני לאוין נינהו.	רבינא:									■	צט:
בשלשה לאוין, שנאמר: השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים	רב נחמן בר יצחק:									■	צט:
יכול אפי' מחמת אונסו?	◊										צט:
ת"ל: ופן יסורו מלבבך, במסירם מלבו הכתוב מדבר	!										צט:
יכול אפילו תקפה עליו משנתו?	◊										צט:
ת"ל: רק.	!										צט:
תורה ניתנה בארבעים ונשמה נוצרה בארבעים, כל המשמר תורתו נשמתו משתמרת, וכל שאינו משמר את התורה אין נשמתו משתמרת.	רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:									■	צט:
משל לאדם שססר צפור דרור לעבדו, אמר: כמדומה אתה שאם אתה מאבדה שאני נוטל ממך איסר בדמיה? נשמתך אני נוטל ממך.	תנא דבי רבי ישמעאל:									■	צט:
שני שולחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית, אחד של שייש ואחד של זהב, על של שייש נותנים לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביציאתו, שמעלין בקודש ולא מורידין, ואחד של זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד.										■	צט:
וארבעה כהנים ננסין, שנים בידם שני סדרים ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדימין לפניהם, שנים ליטול שני סדרים ושנים ליטול שני בזיכין, המכניסים עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם בצפון, אלו מושכין ואלו מניחין, וטפחו של זה כנגד טפחו של זה, שנאמר: (שמות כה) לפני תמיד	[ת"ק]									◊	צט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator													א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מנחות-שתי הלחם													מאן דאמר												
מימרא																									
צט:	■	◆											רבי יוסי:	אפי' אלו נוטלין ואלו מניחין, אף היא היתה תמיד.											
צט:	■													יצאו ונתנום על שלחן הזהב שהיה באולם.											
צט:	■													הקטירו הבזיכין, והחלות מתחלקות לכהנים.											
צט:	■													הל יום כיפורים להיות בשבת - החלות מתחלקות לערב											
צט:	■													הל להיות בערב שבת - שער של יום הכפורים נאכל לערב, והבבליים אוכלין אותו כשהוא חי, מפני שדעתן יפה.											
צט:	◆	■											תניא, רבי יוסי:	אפי' סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית - אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים לפני תמיד? שלא ילין שלחן בלא לחם.											
צט:	◆	■											רבי אמי:	מדבריו של ר' יוסי נלמדו, אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, קיים מצות לא ימוש ספר התורה הזה מפיו.											
צט:	◆	■											רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:	אפי' לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ.											
צט:	◆	■											רבי:	מצוה לאומרו בפני עמי הארץ.											
צט:			^											כגון אני שלמדתי כל התורה כולה, מהו ללמוד חכמת יונית?											
צט:	◆		!										[רבי ישמעאל]	קרא עליו המקרא הזה: לא ימוש ספר התורה הזה מפיו והגית בו יומם ולילה, צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמוד בה חכמת יונית.											
צט:			!											ופליגא דר' שמואל בר נחמני											
צט:	◆	■	!										דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:	פסוק זה אינו לא חובה ולא מצוה אלא ברכה, ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה חביבים עליו ביותר, שנאמר: (שמות לג) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימוש מתוך האהל, אמר לו הקדוש ברוך הוא: יהושע, כל כך חביבין עליך דברי תורה? לא ימוש ספר התורה הזה מפיו.											
צט:	◆	■											תנא דבי ר' ישמעאל:	דברי תורה לא יהו עליך חובה, ואי אתה רשאי לפטור עצמך מהן.											
צט:	◆												חזקיה:	מאי דכתיב: (איוב ל"ו) ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה? בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם, מדת בשר ודם אדם מסית את חבריו מדרכי חיים לדרכי מיתה, והקדוש ברוך הוא מסית את האדם מדרכי מיתה לדרכי חיים, שנאמר: ואף הסיתך מפי צר, מגיהנם שפיה צר שעשנה צבור בתוכה ושמא תאמר: כשם שפיה צר כך כולה צרה, תלמוד לומר: העמיק הרחיב ושמא תאמר: למלך לא הוכנה, ת"ל: גם היא למלך הוכן ושמא תאמר: אין בה עצים, ת"ל: מדורתה אש ועצים הרבה ושמא תאמר: זה הוא שכרה, תלמוד לומר: ונחת שולחנך מלא דשן.											